

Sladké hlouposti

Yveta Simonová

Už všechny lampy v parku svítí,
marná sláva, za chvilenuknu půjdeme spát.
Tak aspoň ještě do devíti,
aspoň těch pár minut venku můžeme stát.

Než z náručí nás vyprostí ta noc,
co klíčem brány parku odmyká,
tak šeptej mi ty hlouposti a říkej,
co se vždycky jen tak říká.

Šeptej dál sladká slova,
která zdají se být zbytečná a bláhová,
a srdce mé, tak jako včera,
do zítřka si jejich vůni uschová.

Už všechny lampy v parku svítí,
hlavy smutně k zemi věší, půjdeme spát.
Pět minut zbývá do desíti,
dobrou noc už měli jsme si dávno dát.

Však nedělej si starosti, ať na věži i jedenáctá odtiká,
a šeptej mi ty hlouposti a říkej, co se vždycky jen tak říká.

Však nedělej si starosti, ať na věži i jedenáctá odtiká, a
šeptej mi ty hlouposti a
říkej, co se vždycky jen tak říká.
A šeptej mi ty hlouposti a
říkej, co se vždycky jen tak říká